

۴۶۶۱۶/۷۲۰۹۵

۱۳۹۰ / ۴ / ۶

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان	
شماره پستی:	۹۰, ۱۱, ۴۲۷۴۵
تاریخ ثبت:	۱۳۹۰ / ۴ / ۶
ساعت ورود:	
سج ☐	
عصر ☐	

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه همکاری حقوقی و قضایی در امور مدنی و احوال
شخصیه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق" که
بنا به پیشنهاد وزارت دادگستری در جلسه مورخ ۱۳۹۰/۲/۱۱
هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به
پیوست تقدیم می شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور،
شورای نگهبان، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس
رئیس جمهور، وزارت امور خارجه، وزارت دادگستری، دبیرخانه شورای
اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

۱۳۹۰ / ۳ / ۹

۴۶۶۱۶/۷۲۰۹۵
۱۳۹۰ / ۴ / ۶

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به لزوم استقرار روشمند همکاریهای قضایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق و با توجه به آثار مثبت ناشی از اتخاذ تدابیر و ایجاد بسترهای مناسب قانونی برای اتباع دو دولت و در راستای زمینه سازی برای گسترش مناسبات دو کشور و ارتقای سطح همکاریهای دو جانبه و تحکیم مناسبات میان آنها، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می شود:

"لایحه موافقتنامه همکاری حقوقی و قضایی در امور مدنی و احوال شخصیه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق"

ماده واحده - موافقتنامه همکاری حقوقی و قضایی در امور مدنی و احوال شخصیه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

وزیر دادگستری

وزیر امور خارجه

شماره: ۴۶۶۱۶
تاریخ:
وزیر امور خارجه
وزیر دادگستری
وزیر امور خارجه

موافقتنامه همکاری حقوقی و قضائی در امور مدنی و احوال شخصیه

بین

دولت جمهوری اسلامی ایران

و

دولت جمهوری عراق

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند، نظر به علاقه متقابلی که به تحکیم همکاری مؤثر در زمینه معاضدت حقوقی و قضایی در امور مدنی و احوال شخصیه بر پایه اصول حاکمیت ملی و عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر دارند، به شرح زیر توافق نمودند:

فصل اول

دامنه شمول

ماده ۱

- ۱- اتباع هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر مطابق قوانین داخلی خود، در مورد حقوق شخصی و مالی خود از حمایت حقوقی مانند اتباع همان طرف متعاقد برخوردار خواهند بود.
- ۲- اتباع هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف دیگر آزادانه حق دادخواهی در دادگاهها و مراجع دادگستری طرف متعاقد دیگر را به منظور دفاع از حقوق و منافع خویش دارند.
- ۳- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده شامل اشخاص حقوقی تأسیس شده یا مجاز طبق قوانین یکی از طرفهای متعاقد خواهد بود مشروط بر آن که اساسنامه و هدف آن با نظم عمومی آن طرف متعاقد منطبق باشد. اهلیت دعوا برای اشخاص حقوقی مذکور مطابق قانون طرف متعاقدی تعیین می‌گردد که مرکز اصلی آنها در قلمرو آن واقع است.
- ۴- اتباع هر یک از طرفهای متعاقد در استفاده از معاضدتهای رایگان در دادگاهها و مراجع طرف متعاقد دیگر در صورت وجود، از حقوق و امتیازات مشابه برخوردار خواهند بود.

ماده ۲

- ۱- مراجع قضائی از سوی جمهوری اسلامی ایران و مراجع دادگستری و قضائی از سوی جمهوری عراق مطابق مفاد این موافقتنامه در امور مدنی و احوال شخصیه به یکدیگر معاضدت حقوقی ارائه می‌دهند.
- ۲- طرفهای متعاقد بنا به درخواست، گواهی ازدواج، ولادت و فوت اتباع طرف متعاقد دیگر را بطور رایگان و از مجاری دیپلماتیک به یکدیگر ارسال خواهند نمود.

ماده ۳

- ۱- همکاری حقوقی و قضائی شامل موارد زیر است:
 - الف) ابلاغ اوراق و اسناد قضائی.
 - ب) اجرای درخواستهای نیابت قضائی در مورد استماع اصحاب دعوا و شهود. اخذ نظریه کارشناسان و معاینه، جمع-آوری، نگهداری و ارائه ادله.

دفتر هیئت دولت

- پ) شناسائی و اجرای تصمیمات و احکام قضائی.
- ت) تبادل اطلاعات پیرامون قوانین جاری طرفهای متعاقد و مقالات و مجلات حقوقی و مجموعه‌های حاوی احکام و آراء قضائی و همچنین اطلاعات مربوط به مراجع قضائی و روش کار آنها.
- ث) تبادل هیأت‌های قضائی بازدید کننده و تبادل تجربیات و نیز برگزاری آموزشهای مشترک در زمینه‌های حقوقی و قضائی.
- ۲- طرفهای متعاقد اقدامات مندرج در این موافقتنامه را از طریق قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران از یک سو و شورای عالی قضائی عراق و وزارت دادگستری جمهوری عراق از سوی دیگر اجرا خواهند نمود.
- ۳- درخواستها یا مستندات ارسالی مطابق مفاد این موافقتنامه، از هر گونه تصدیق یا اقدام مشابه معاف خواهد بود.
- ۴- لازم است مستندات از سوی مراجع صلاحیتدار امضا و مهرور گردد و چنانچه تصویر آنها ارائه شود، لازم است مطابقت با اصل توسط مرجع صلاحیتدار تأیید شود.

ماده ۴

هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند از طریق نمایندگان دیپلماتیک یا کنسولی خود نزد طرف متعاقد دیگر، اوراق قضائی و غیرقضائی را مستقیماً به اتباع خود ابلاغ نماید.

ماده ۵

- ۱- ابلاغ، طبق ترتیبات پیش بینی شده در قوانین طرف درخواست شونده انجام خواهد شد.
- ۲- لازم است اسناد و اوراق قضائی و غیرقضائی که ابلاغ آنها موردنظر است، متضمن موارد زیر باشد:
- الف) اسم کامل و تابعیت و نشانی درخواست کننده ابلاغ.
- ب) اسم کامل، شغل، مشخصات، نشانی، تابعیت، و محل اقامت کسی که ابلاغ به وی مورد درخواست است و در صورت اقتضا نام، نام خانوادگی و نشانی نماینده وی.
- پ) مرجعی که سند یا اوراق قضائی یا غیرقضائی را صادر نموده و امضا و مهر آن مرجع.
- ت) نوع سند یا اوراق قضائی.
- ث) موضوع درخواست و علت آن و هر توضیح دیگری که در این خصوص قابل ارائه باشد.

ماده ۶

در صورتی که اطلاعات راجع به شخص ابلاغ شونده یا نشانی وی کافی نباشد، طرف متعاقد درخواست شونده اطلاعات تکمیلی را که به اجرای درخواست کمک نماید درخواست خواهد کرد.

ماده ۷

- ۱- درخواست ابلاغ اسناد متضمن نشانی صحیح گیرنده و موضوع سند موردنظر برای ابلاغ خواهد بود.
- ۲- در صورتی که ابلاغ اسناد به نشانی مندرج در آن درخواست امکانپذیر نباشد، مراجع درخواست شونده اقدامات لازم برای یافتن نشانی صحیح را انجام خواهند داد و در صورتی که اقدامی در این زمینه امکان پذیر نباشد، اسناد مزبور بی درنگ به مراجع درخواست کننده اعاده خواهد شد.

ماده ۸

ابلاغ اوراق قضائی و غیرقضائی یا شروع به ابلاغ آنها، برای طرف متعاقد درخواست شونده حق دریافت هزینه را ایجاد نخواهد کرد.

دفتر هیئت دولت

فصل دوم همکاری قضائی در امور مدنی

ماده ۹

مراجع قضائی هر یک از طرفهای متعاقد در رسیدگی به دعاوی مدنی یا احوال شخصیه یا تجاری می توانند از مراجع قضائی طرف متعاقد دیگر اجرای نیابت قضائی به منظور تکمیل رسیدگی یا استماع شهود و کارشناسان یا هر اقدام دیگری را درخواست نمایند.

ماده ۱۰

درخواست نیابت قضائی کتبی و متضمن موارد زیر خواهد بود:

- ۱- نام مرجع درخواست کننده و در صورت امکان نام مرجع درخواست شونده.
- ۲- مشخصات و نشانی اصحاب دعوا و در صورت لزوم مشخصات و نشانی نمایندگان آنها.
- ۳- موضوع اختلاف و خلاصه‌ای از وقایع.
- ۴- اقدامات قضائی که انجام آنها مورد درخواست است.
- ۵- نام و نشانی اشخاصی که استماع اظهارات آنها مورد درخواست است.
- ۶- سؤالاتی که طرح آنها مورد نظر است یا وقایعی که اخذ اظهارات آنها در آن خصوص مورد درخواست است.
- ۷- تعیین مدت زمان مطلوب برای انجام نیابت قضائی.
- ۸- مستندات یا اقلام دیگری که معاینه و بررسی آنها مورد درخواست است.

ماده ۱۱

نیابت قضائی توسط مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد درخواست شونده مطابق قوانین داخلی آن اجرا خواهد شد. با این حال طرف متعاقد درخواست شونده می تواند بنا به درخواست صریح مرجع قضائی درخواست کننده، نیابت را به روش خاصی که با قانون طرف متعاقد درخواست شونده تطبیق داشته باشد انجام دهد.

ماده ۱۲

طرف متعاقد درخواست کننده بنا به تقاضای خود، از مکان و زمان اجرای نیابت قضائی بطوری که امکان حضور طرفهای مربوط یا در صورت لزوم نمایندگان آنها فراهم گردد، آگاه خواهد شد.

ماده ۱۳

- ۱- مراجع درخواست شونده نمی تواند جز در موارد زیر از انجام نیابت قضایی خودداری نمایند:
الف) چنانچه اجرا در صلاحیت مرجع قضائی طرف متعاقد درخواست شونده نباشد.
ب) چنانچه اجرای آن مخالف حاکمیت، امنیت، نظم عمومی و قانون اساسی طرف متعاقد درخواست شونده باشد.
- ۲- مرجع درخواست کننده در صورت عدم اجرای کامل یا بخشی از نیابت قضایی از موضوع و دلایل آن آگاه خواهد شد.

ماده ۱۴

- ۱- اجرای نیابت قضائی برای طرف متعاقد درخواست شونده حق دریافت هر گونه عوارض یا هزینه ایجاد نخواهد کرد.
- ۲- طرف متعاقد درخواست شونده می تواند از طرف متعاقد درخواست کننده پرداخت دستمزد کارشناسان و مترجمین و هزینه های ناشی از اجرای روش خاص مورد درخواست طرف متعاقد درخواست کننده را مطالبه کند. تعهد به پرداخت هزینه های مذکور توسط اصحاب دعوا امکان پذیر است. این تعهد پیوست نیابت قضائی خواهد شد. مقدار

تقریبی هزینه ها توسط مرجع درخواست شونده تعیین می شود. صورت هزینه ها به ضمیمه اسناد مثبت اجرای نیابت قضائی ارسال خواهد شد.

ماده ۱۵

اقداماتی که مطابق مفاد این موافقتنامه در اجرای نیابت قضائی انجام می شود دارای اثر قانونی یکسان با اقداماتی است که نزد مرجع قضائی طرف متعاقد دیگر انجام می شود.

ماده ۱۶

اسناد رسمی صادر شده در قلمرو یکی از طرفهای متعاقد به شرط عدم تعارض با نظم عمومی و اخلاق حسنه طرف متعاقد دیگر، دارای اثر اثباتی یکسان با اسناد مشابه در قلمرو آن طرف دیگر خواهد بود.

ماده ۱۷

- ۱- در صورتی که طرف درخواست کننده حضور شاهد یا کارشناس را نزد مراجع قضائی خود ضروری بداند لازم است در درخواست، ضرورت حضور آنها را تصریح نماید. در این صورت طرف متعاقد درخواست شونده شاهد یا کارشناس را دعوت به حضور می نماید.
- ۲- طرف متعاقد درخواست شونده، طرف متعاقد درخواست کننده را از پاسخ شاهد یا کارشناس در خصوص موارد ذکر شده در بند (۱) این ماده آگاه خواهد نمود.
- ۳- لازم است درخواست یا احضاریه مربوط به حضور شاهد یا کارشناس متضمن ذکر مبلغ تقریبی دستمزد و هزینه سفر و اقامت وی باشد.

ماده ۱۸

- ۱- شاهد یا کارشناسی که به موجب احضاریه نزد مراجع قضائی طرف متعاقد درخواست کننده حاضر می شود صرفنظر از تابعیت وی، نباید به خاطر جرم ارتکاب یافته قبل از ورود به قلمرو طرف متعاقد درخواست کننده تحت تعقیب کیفری قرار گیرد یا مجازات شود.
- ۲- مصونیت شاهد یا کارشناس مذکور در بند (۱) این ماده، پس از (۱۵) روز از تاریخی که مراجع درخواست کننده به آگاهی وی برسانند که حضور او ضروری نیست، به پایان می رسد. این مهلت شامل مدتی که شاهد یا کارشناس به سبب علل خارج از اراده خود نتواند قلمرو طرف متعاقد درخواست کننده را ترک کند، نمی گردد.

ماده ۱۹

- ۱- طرفهای متعاقد مطابق قوانین خود قراردادهای کتبی تنظیم شده میان اتباع خود را که به موجب آنها ملزمند تمام یا بخشی از اختلافات فعلی یا اختلافاتی را که ممکن است از یک رابطه حقوقی قراردادی یا غیر قراردادی ناشی شود، به وسیله داوری حل کنند، به رسمیت خواهند شناخت.
- ۲- قراردادهای مذکور در بند (۱) این ماده شامل کلیه قراردادهای داوری یا شرط داوری امضاء شده توسط طرفین یا مندرج در نامه ها، تلگرافها یا سایر وسایل ارتباطی است که وجود توافق در این زمینه را اثبات می کند همچنین شامل صورتجلسه تنظیمی توسط داوران منتخب یا لوائح دعوا و صورتجلساتی است که یکی از طرفین ادعای وجود قرارداد داوری نموده و طرف دیگر آن را انکار نکرده باشد. اشاره به توافقی متضمن شرط داوری در یک عقد، مشروط به اینکه عقد بطور کتبی باشد، به منزله قرارداد داوری است.

دفتر هیئت دولت

ماده ۲۰

در قرارداد داورى اصحاب دعوى مى توانند:

- ۱- داوران را از میان اتباع طرفهای متعاقد یا از اتباع دولت ثالث تعیین نمایند.
- ۲- داورى را از سوى هر طرف و داور سوم را از جانب خود یا توسط داوران منتخب تعیین نمایند. چنانچه داور سوم تعیین نشود، بنا به درخواست هر یک از طرفها، داور سوم به وسیله دادگاه صلاحیتدار طرف متعاهدی تعیین خواهد شد که اختلاف در قلمرو آن اتفاق افتاده است.
- ۳- محل داورى را تعیین نمایند.
- ۴- قواعد و تشریفات لازمالاتباع برای داور یا داوران را تعیین نمایند مشروط بر این که قواعد و تشریفات مزبور مغایر نظم عمومی و اخلاق حسنه طرف متعاهدی که قرار داد داورى در آنجا اجرا می شود، نباشد.

ماده ۲۱

در صورت طرح دعوى منوط به داورى پیش بینی شده در مواد (۲۰) و (۲۱) این موافقتنامه نزد دادگاه یکی از طرفهای متعاقد، دادگاه بنا به تقاضای یکی از اصحاب دعوا، موضوع را به داورى ارجاع خواهد داد مشروط به اینکه قرارداد داورى کماکان معتبر و لازم الاجرا باشد.

فصل سوم

همکاری در مسائل احوال شخصیه

ماده ۲۲

- طرفهای متعاقد حداکثر تلاش برای همکاری قضائی در زمینه حق حضانت، ملاقات و نفقه طفل را بکار می برند و لازم است در این راستا مطابق قوانین داخلی خود موارد زیر را انجام دهند:
- ۱- ارائه اطلاعات کافی در مورد محل اقامت کودکانی که به سبب حضانت به قلمرو آن منتقل شده اند و نیز در مورد وضعیت مادی و روانی آنها.
 - ۲- انجام اقدامات لازم به منظور کمک به تحویل داوطلبانه کودکان و حل مشکلات آنها.
 - ۳- اتخاذ تدابیر لازم به منظور تنظیم و تسهیل اعمال حق ملاقات و سرپرستی.

فصل چهارم

تصفیه ترکه

ماده ۲۳

نمایندگیهای دیپلماتیک یا کنسولی یا نمایندگان قانونی آنها می توانند به جای آندسته از اتباع خود که در قلمرو طرف متعاقد دیگر نیستند در پرونده های مربوط به ارث و اختلافات راجع به آن در دادگاه یا سایر مراجع شرکت کنند یا وکیل اختیار نمایند.

ماده ۲۴

احکام ارث تابع قانون طرف متعاهدی است که شخص متوفی تابعیت آن را دارد.

ماده ۲۵

- ۱- مراجع طرف متعاهدی که متوفی در قلمرو آن اقامت دائمی داشته است، به امر ترکه منقول رسیدگی می کنند.

- ۲- مراجع طرف متعاهدی که متوفی در قلمرو آن اقامت دائمی نداشته در صورتی می‌توانند به امور راجع به ترکه منقول رسیدگی کنند که ترکه منقول در قلمرو آن واقع بوده و یکی از وراث یا نماینده قانونی او درخواست رسیدگی کند.
- ۳- امور راجع به ترکه غیرمنقول، توسط مراجع طرف متعاهدی که ترکه در قلمرو آن واقع شده رسیدگی خواهد شد.

ماده ۲۶

در صورت فوت یکی از اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر، مرجع صلاحیتدار مستقیماً نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی مربوط را آگاه می‌سازد و تمامی اطلاعات مربوط به ورثه احتمالی، نشانی یا محل اقامت آنها و مکان ترکه که همان محل فوت مورث می‌باشد را ارائه خواهد داد. همچنین طرف متعاهد دیگر را از جزئیات ترکه و وصیتنامه در صورت وجود یا اموال متوفی در کشور ثالث، آگاه خواهد ساخت.

نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی بلافاصله پس از اطلاع از فوت، لازم است مراجع صلاحیتدار دولتی که ترکه در آن است را به منظور حمایت از ترکه آگاه نماید.

ماده ۲۷

هر گاه در اثناء رسیدگی به پرونده ارث نزد مراجع طرف متعاهدی که ترکه در آن واقع است معلوم شود که وارث از اتباع طرف متعاهد دیگر می‌باشد، لازم است نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی آن طرف متعاهد را آگاه نمایند.

ماده ۲۸

در صورتی که ترکه یکی از اتباع طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر واقع باشد، مرجع صلاحیتدار بنا به درخواست یا به‌طور مستقیم کلیه اقدامات لازم را برای حمایت و اداره ترکه مطابق قوانین داخلی محل ترکه انجام خواهد داد.

ماده ۲۹

در صورت فوت یکی از اتباع طرفهای متعاهد در دوران اقامت موقت در قلمرو طرف متعاهد دیگر، لازم است طرف متعاهد اخیر مستندات و اموال و اشیاء در اختیار متوفی را به نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی دولت متبوع متوفی با اخذ مدرک رسمی و بدون هرگونه تشریفات دیگر تحویل دهد.

ماده ۳۰

- ۱- در صورتی که ترکه منقول در قلمروی طرفهای متعاهد یافت شود، به مرجع صلاحیتدار یا نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی طرف متعاهدی که متوفی تابعیت آن را دارد، تحویل داده خواهد شد.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاهد قبل از تحویل اموال منقوله موضوع بند (۱) این ماده حقوق و مالیات ترکه به‌موجب قوانین جاری طرفهای متعاهد را اخذ می‌کنند.

ماده ۳۱

- ترکه منقول یا وجوهی که از فروش ترکه منقول و غیر منقول حاصل شود، به وراثی که محل سکونت یا اقامت آنها در قلمرو طرف متعاهد دیگر است، داده خواهد شد و چنانچه تحویل مستقیم ترکه یا قیمت آن به وراث یا وکیل آنها امکان پذیر نباشد، به نمایندگی دیپلماتیک یا کنسولی طرف متعاهد دیگر تحویل می‌گردد، مشروط بر این که:
- ۱- کلیه حقوق و مالیاتهای متعلق به ترکه، پرداخت شده یا مطابق قانون تأمین شده باشد.
- ۲- مرجع صلاحیتدار با انتقال اموال منقول ترکه موافقت کرده باشد.

دفتر هیئت دولت

ماده ۳۲

طرفهای متعاقد تصمیمات صادره از سوی مراجع قضائی صلاحیتدار یا از سوی سایر مراجع صلاحیتدار در موضوعات ترکه و ارث را شناسایی و مطابق قوانین داخلی خود به شرط عدم تعارض با نظم عمومی طرف متعاقد درخواست شونده اجرا می نمایند.

فصل پنجم

شناسایی و اجرای احکام قضائی

ماده ۳۳

هر یک از طرفهای متعاقد احکام صادره در قلمرو طرف متعاقد دیگر را که مطابق قانون آن قابل اجرا باشند در موارد زیر شناسایی و اجرا خواهند نمود:

- ۱- احکام قضائی قطعی در امور مدنی، تجاری و احوال شخصیه.
- ۲- احکام قضائی قطعی در مورد خسارت یا رد مال در امور کیفری.
- ۳- تصمیمات داوران در امور مدنی و تجاری.

ماده ۳۴

احکام قضائی مندرج در ماده (۳۳) این موافقتنامه، در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد جز در موارد زیر مورد شناسایی و اجرا قرار می گیرند:

- ۱- چنانچه مرجع قضائی طرف متعاقد درخواست شونده، بطور انحصاری صلاحیت رسیدگی به موضوع را داشته باشد.
- ۲- چنانچه حکم مخالف قوانین جاری یا نظم عمومی طرف درخواست شونده باشد.
- ۳- چنانچه مرجع قضائی طرف متعاقد درخواست شونده در مورد همان موضوع و با همان مبنا میان همان اصحاب دعوا، قبلاً حکم قطعی صادر کرده باشد یا در مورد موضوع موردنظر دعوائی در دادگاههای طرف متعاقد درخواست شونده اقامه شده باشد.
- ۴- چنانچه محکوم علیه احضار نشده یا احضاریه مطابق قوانین طرف متعاقد صادرکننده حکم به وی ابلاغ نشده و غایب بوده باشد.
- ۵- چنانچه قانون طرف متعاقد درخواست شونده اجازه رسیدگی به دعوا از طریق داوری را ندهد یا مطابق قانون طرف متعاقدی که حکم در آن صادر شده، حکم داوران قابل اجرا نباشد.

ماده ۳۵

- ۱- درخواست شناسایی و اجرای حکم می تواند به دادگاه بدوی صلاحیتدار ارائه گردد تا از طریق مراجع مذکور در بند (۲) ماده (۳) این موافقتنامه به مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر ارسال شود. درخواست مزبور همچنین می تواند مستقیماً از جانب ذینفع در مرجع صلاحیتدار در قلمرو طرف متعاقد درخواست شونده مطرح گردد.
- ۲- درخواست با مدارک زیر همراه خواهد بود:
الف) نسخه مطابق اصل از حکم قضائی یا تصمیم داوران و گواهی قطعیت و قابل اجرا بودن حکم در صورتی که در خود حکم به آنها اشاره نشده باشد.
ب) گواهی دال بر اینکه مطابق قانون طرف متعاقدی که حکم در آن صادر شده است، احضاریه به محکومی که در رسیدگی حاضر نشده، ابلاغ گردیده است.
- ۳- مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد درخواست شونده، مطابق قوانین خود دستور اجرا را صادر خواهد نمود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۳۶

وظیفه مرجع قضائی طرف متعاقد درخواست شونده، محدود به بررسی وجود شرایط مندرج در مواد (۳۳) و (۳۴) این موافقتنامه می باشد و در صورت وجود این شرایط قرار شناسائی یا دستور اجرا را صادر خواهد نمود.

ماده ۳۷

مراجع طرف متعهدی که حکم در قلمرو آن اجرا می شود، قوانین خود را در اجرای آن اعمال می نمایند.

ماده ۳۸

احکام قضائی قطعی شده در قلمرو یکی از طرفهای متعاقد در امور مربوط به احوال شخصیه اتباع خود، در قلمرو طرف متعاقد دیگر بدون هرگونه تشریفات، مورد شناسائی قرار می گیرد.

ماده ۳۹

تصمیمات داوران در امور مدنی و تجاری که در قلمرو یکی از طرفهای متعاقد صادر شده است در قلمرو طرف متعاقد دیگر مطابق قوانین داخلی آن و شرایط مندرج در مواد (۳۳) و (۳۴) این موافقتنامه - تا حدی که قابل اعمال باشد - شناسائی و اجرا خواهند شد.

فصل ششم

مقررات پایانی

ماده ۴۰

مفاد این موافقتنامه نسبت به احکامی که قبل یا بعد از اعتبار یافتن این موافقتنامه صادر شده است نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۴۱

در اجرای مفاد این موافقتنامه مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند.

ماده ۴۲

مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد اختلافهای ناشی از تفسیر و اجرای این موافقتنامه را از طریق مذاکره مستقیم یا از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۴۳

هر یک از متون این موافقتنامه با توافق طرفهای متعاقد، مطابق ترتیبات پیش بینی شده در قانون اساسی آنها قابل اصلاح خواهد بود.

ماده ۴۴

این موافقتنامه بعد از (۳۰) روز از تاریخ ارسال یادداشتهای دیپلماتیک مؤید تصویب آن مطابق مقررات قانون اساسی هر کدام از طرفهای متعاقد لازم الاجرا می گردد و برای مدت (۵) سال نافذ خواهد بود و خود به خود برای دوره های مشابه تمدید خواهد شد تا زمانی که یکی از طرفهای متعاقد تمایل خود به اختتام یا تغییر آن را شش ماه قبل از پایان مدت دوره جاری به طرف متعاقد دیگر اعلام نماید.

دفتر هیئت دولت

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و ۴۴ ماده در شهر تهران در تاریخ ۸ اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۰ هجری شمسی مطابق با ۲۴ جمادی الاول ۱۴۳۲ هجری قمری و مطابق با ۲۸ آوریل ۲۰۱۱ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم و امضا شد. هر دو نسخه دارای اعتبار قانونی یکسان است و در صورت بروز اختلاف، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف
جمهوری عراق

حسن الشمری
وزیر دادگستری

از طرف
جمهوری اسلامی ایران

سیدمرتضی بختیاری
وزیر دادگستری

دفتر هیئت دولت